

A' ROMAI TSASZARI ES AP. KIRALYI FELSEG-
NEK KEGYELMES ENGEDELMEVEL.

Indult BÉTSBŐL Szombaton 25. Aprilisben 1789.

Elegyes Történetek és Tudósítások.

A' mi Kegyelmes Fejedelmünk első és utolsó JO-
SEF, a' maga jelen-való nyavallyainak ve-
zedelmesebb terhei alól napról napra kezd ki-za-
badálni; úgy annyira, hogy már most ő Felsege bi-
zonyos órák alatt tsendesen alhatik, az Orvással-
gal élhet, és az egymásra tódult Kabinétbéli dol-
gokat némü némü-képpen folytathattya — és ez az
az édes öröm, mely az ő Jobbágyinak sziveket re-
ményességgel táplálhatja, hogy ő Felsege még a'
maga egészségét — némellyeknek hitelek ellen is —
ökéletesen vissza-nyerheti. — Azokon a' napokon,
midőn az ő Felsege egészségéért minden Templo-
mok.

mokban közönséges könyörgések tartatnak vala, a' a' 'Sidók-is Bétsben a' magok 'Synagogájokban ezen tzelra öszve-gyülének, és hogy az ő buzgó könyörgéseknek hathatofobb erőt nyerhessenek, ezen hón. 16-dikán nem tsak a' magok házi szegényeinek adának bővséges *Alamisnát*, hanem a' Bétsi szegények Kafsába - is 350 n. forintot tevének-le olly kérelem mellett, hogy ez a' szegényeknek osztásék-ki, hogy ezek-is a' magok buzgó foházkodásaikkal az ő Felsége gyógyulásáért a' Fejedelmek Fejedelme előtt jelennének-meg. — Sokon nagy reménységgel vagnak, hogy ő Felsége nem sok napok alatt, ha tsak még valamivel jobban léfzen, *Laxenburgba* mégyen, további orvoslásának folytatása véget. — F. M. Gróf *Hadikról* az a' hir, hogy holnap fogna indulni. — Azt akarják hinni némellyek, hogy a' héten egy Konstantzinápolyi Kurir érkezett volna Bétsbe a' Frantzia Követhez, kinek meg-érkezése 3 hónapi fegyver-nyugvásra szolgáltatott volna alkalmatosságot, és Bétsben sokon hiszik, hogy ez alatt a' Békeféség tökéletességre fogna menni — de mi még ezt bizonyosnak lenni éppen nem írhatjuk; noha a' Töröknek tsak ugyan nagyon szükséges volna a' 3 hónap, mig az Asiai Serge'k ki-takaradnának — De vajon hogy gondolá-meg a' Török? — vagy kitől sült ez a' hir, hogy a' Porta a' Békeféség Punktumai között Erdélyt és a' Bánátot kérné és kíváná töllünk, azon kívül, hogy ő semmit sem akarna nekünk adni — de majd más nótát fúnak; mert —

A' Fő-Hadi-Tanátsból ki-adott Tudósítás már-is ez:

„Az Erdélyi táborozó Sergeknek igazgató fő Vezérje F. M. L. Hertzeg *Hohenlohé* által Apr. 14-kénd

dikén Szebenből arról tudósítottunk; hogy a' második Székely Regementnek Obestere *Májersháim* Ur Apr. 8-dikán éjjeli 11 óra tályban a' Tertzburgi Passusról bizonyos Tudósítást vett, hogy *Kimpalunga* felől 7000 főből álló ellenség útban volna a' mi *Valli-Mulieri*-felől álló szélső-örizeteinkre. Ezeket a' helyeken csak 200 gyalog katonáink valának, és a' télen esett véghetetlen hó-által okoztatott alkalmatlanságok miatt lehetetlen-is vala, hogy ezen szoross helyekre veszedelem-nélkül még eddig erősebb örizetet tehessenek; és nem egészen gondolják vala szükségesnek-is, mivel ezen helyre vagy ágyut vinni, vagy lovas néppel közel férni csak nem lehetetlennek tartják vala. — Ezen körülállásokra nézve el-végzi az Obester magában, hogy *Valli-Mullierit*, minthogy olly kevés néppel olly nagy számú ellenség ellen nem védelmezheti, leg-ottan ott hadgya, és a' széleken lévő két-fejü Sas-felé visszavonnyá magát. Illyen fel-tétellel a' *Valli-Mulliere* vigyázaton a' második Oláh Regementből lévő Fő-Hadnagy *Reisz* Urnak meg-parantsolja, és a' 20 Székely Húzárokkal előre *Orádia*-felé vigyázó fő Hadnagy *Györffi* Urnak-is azt a' rendelést teszi, hogy az ellenségnek közelítettésével, az első, az ellenséget meg-nem várván; a' második pedig szemeit arról el-nem fordítván; leg-ottan magokat a' fő Szergehez visszavonnyák; a' második Oláh Regementnek Fő-Strázsamestere *Pinsfeld* Ur pedig az alatt parantsolatot vészén, hogy a' jelen-lévő 3 Kompániával és edgy Tzug Székely Húzársággal a' Sas-felé nyomúljon; ott a' maga Népének egy alkalmas el-

lent-álló helyet válofszon, és a' *Valli-Mulieriből*
 vizsza-vonódó Népet-is ott magához végye. Ezen
 fellyebb említett Tiszt véghez-is vitte a' maga kö-
 teletségét ditséretesen; mert *Dialu Hontilin* egy olly
 környéket választa maga Sergének, melly tökélete-
 sen alkalmas vala a' szerentsés ellent-állásra: a'
 mint a' szerentsés következés meg-mutatta — —
 — — Azon közben a' hátulról *Thohánban Tzer-*
nyestben, Volkendorfban, Rosenauban, Neustadtban és
Vájdenbakhban lévők, és ezen Palsufokra a' második
 Oláh Regementből ki-rendelt 2 Batalionak, és a'
Toskána Húszár Sergének 3-madik Májor Divisiója
 — a' Székely Húszároknak *Obestlájdinánt* és 3-madik
 Májor Divisiójával *Tertzburg*-felé nyomúlni rendel-
 tettenek. Ezek közül, a' második gyalog Oláh Re-
 gementből 4 Kompániát 2 ágyuval, a' *Toskána* és
 a' *Székely* Húszár 3-dik Májor Divisiókat a' fő Se-
 reghez *Dialú-Hontili*-felé nyomúlni parantsolja
Obest. Májersháim; egy Osztályt pedig a' második
 Oláh Regementből, és a' Székely Húszároknak *O-*
bestlájdinánt Divisióját 3 ágyukkal a' hegy alatt
Majestben helyben hagyá. — Az 5 Divisióból álló
 gyalogság már ugy vala el-állitva; hogy az ellent
 álló helynek homlokán 2 Divisió 5 ágyukkal, edgy
 Divisió jobbról, edgy Divisió pedig 2 ágyukkal bal-
 ról, egy Divisio rezervába — és 2 Divisió Húszár-
 ság hátulról el-dugva állanak vala. Annak a' ma-
 gos Tetőnek, hól ezen Sergeink állanak vala, előtte
 egy koposz hegy és erről egy meredek lejtő vala,
 mellyen kellett vala az ellenségnek el-jöni. Ezen
 már el-állott Sergeinknek bal-szárnya előtt, egy ba-

kros tetőn, a' már meg-nevezett lejtő mellett 120 két-tsőjű stutztzal lövő, ugy nevezett kemény lövő Vadász katonák valának a' második Oláh Regiment. béli All-Hadnagy *Lájbinger* alatt, bal-felől pedig 40, jobb-felől 30 kemény lövők el-állitva. — Ezen hadi-állásban várja vala Obester *Májersháim* Ur az ellenséget. Azonban a' 20 Székely Húszárokkal az ellenség' szeme vigyázására rendeltetett fő Hadnagy *Györffy* Ur reggeli 7 órától fogva szüntelen az ellenség' orra előtt jövén, a' számos ellenségtől nyomba üldöztetve tizedfél óra tályban meg-érkezik a' kemény-lövő Vadászoktól el-állott hegyig, a' kikhez általam véget a' lejtőn kelletik vala menni. Mihelyt ezt az ellenség észre-vette, ujjabb tüzzel nyomúl vala a' fő Hadnagy *Györffy* Ur Népe ellen; de a' Kemény-lövő Vadásoktól olly eleven tüzzel köszöntetének, hogy a' Húszárok után való nyomulása az ellenségnek valamennyire kezde tsendesedni, és felköltözék a' hegyre: *Györffy* Ur-is ez alatt magáról 's népéről gondot visele. — Tsak mingyárt ezek után el-érkezik egy véghetetlen gyalog és lovas tsordája az ellenségnek, több mint 30 Zászlók alatt, szokott halla! halla! kiáltozással, az útban álló Vadászok ellen, és az ezek háta-meget álló Húszárok le-nyargalának. Ekkor Obester *Májersháim* egy néhány ágyu-lövéseket tétete, míg a' Székely Húszár Seregnek edgyik szárnya Kapitány Gróf *Teleki* alatt a' Vadászoknak és Húszároknak segittségekre elé-áll: még pedig olly tökéletesen tsatára határozott tüzzel és serénységgel, hogy ennek meg-érkezésével az ellenség szárnyának tsak nem minden

zolla meg-nyíratnak lenni láttatik vala. — Midőn ezt Obester *Májersháim* venné észre, a' Székely Húszár' Sereg másik szárnyát-is Fő-Strásamester *Jelenzits* Ur alatt utánna küldé *Telekinek*, melyet midőn a' Jágerek látnának, hogy nékik a' Húszárok hathatos segittséget adnának, az ellenség útjának fás-részét által ellenben el-foglalák, és a' tiszta helyeket a' Húszároknak engedék, hogy az ellenség közelebb jöhetne. De az ellenség meg-érezvén a' Húszár szagát, magát valamennyire vissza-vonta. Ekkor az Obester még-is a' *Toskána* Húszároknak 2 Szárnyát Kapitány *Gájdler* alatt elé-nyomúlni rendelé, ki az ellenséget leg-ottan szaladásra kéntelevén, 3 órák alatt ezeket szüntelen nyomba üldözi vala *Valle-Mulierin* keresztül, és még tovább kergeti vala; de minthogy Obester *Májersháim* szerentsésnek, sem szükségesnek nem itélé, tovább kergetni meg-tiltá.

Ezen történetben a' Székely Húszárok között 1 köz-ember és 3 lovak estenek-el, 6 Húszárok és 8 lovak sebet kaptanak. A' *Toskána* Húszárok között 4 köz-ember sebet kapott, 2 ló el-esett és 4 veszedelmes sebet kapott. — A' második gyalog Oláh Seregből 4 Vadászok, és az Oláh Szabad-fergeseknek Tisztje *Bürtha* sebet hoztanak-vissza. — A' Tsata piacon 253 Törökök, és 86 lovak találtattanak halva; melyből csak lehet itélni, hogy a' sebeseknek számok sem kevés. Az ellenség között 4-et fogva hoztanak-vissza. — A' mi Sergeink ezen tsatában kimondhatatlanul jól viselték magokat, és mind az észnek, mind az erő és álhathatos bátorságos vitézségnek

nek tsalhatatlan példáját adták. — Meg-ditsértetnek kivált-képpen: a' Vadászok Tisztje *Lájbinger*, és Székely Húszár fő Hadnagy *Györffy* Ur, a' maga Székely Húszárjaival; ugy hogy az Obester Ur hivatala szerint való köteletségének tartotta ezeknek vitézségeket a' Fő-Hadi-Tanátsnak érdemlett jutalom végett ajánlani. — Fő-Strásamester *Jalentits* Székely Húszár Kapitány Gróf *Teleki* és *Toshána* Húszár Kapitány *Gájdler*, fő Hadnagy *Bartsai* és *Benkö*, nemkülömben All-Hadnagy *Katai* a' Székely Húszár Seregből, az ellenségnek kergetésében a' magok álhatalatos vitéz bátorságokat leg-főbb-képpen kimutották, és a' külömben-is felettebb bátor népet okoson vezérlették, és az ellenségnek számos el-húllása kiváltképpen ezeknek tulajdanittatik. — Fő-Strásamester *Pinsfeldnek* ezt a' ditséretet adja az Obester, hogy ő a' Népnek bölts el-állittásával a' maga hadi-okoskodását napfényre hozta, bátorságát pedig a' Népnek biztatásával meg-bizonyította.

Csernovitz 11-dik April. — „*Kedves Barátom!* „ Ha most veled szemben lehetnék, tudom azt kérdenéd: mi ujság-nálunk? Im itten vann! szól a' pennám helyettem: — Már kétszer vettünk parantsolatot *Hotim* (*Khotzim*) Várának épittetése eránt, de titalmazó parantsolatot-is kétszer, hogy még tsak egy szeg se ujittalsék-meg benne: az okát senki sem tudja. — „ Mártz. 28-dikán leve vége annak a' Commissionak, mellyet rész-szerint ő Felsége részéről, rész-szerint a' Lengyel Státus' részéről 12 erre rendeltetett Tisztviselők egy nap *Hotimban*, más-nap pedig *Svanetzben* 5 hónapok alatt tartának; a' Len
gye-

gyeiek' kiyánsága a' vala, hogy az el pufztúlt *Brá-hát*, és egy mellette lévő hafanlóképpen meg-pufztúlt szép erdőt ő Felsége 2000080 Lengyel farintokkal fizessen-meg; mindazáltal az alkú és betsü ugy egett-ki, hogy ne többet, hanem tsak 100080 Lengyel forintokat adjon; ezt is pedig tsak akkor, midön a' *Khotzimi* Calsa elégséges lészzen ki-fizetésére. — „Semmi ellégeskedés a' Lengyel határ széleken nintsen, sőt inkább szabadon járnak mind a' Lengyelek, mind a' miéink egymás hátárain: — éppen annyiban gyanus a' dolog, hogy már most a' Lengyelek nem nézik, vann-é valakinek Palsussa vagy nints? Tsászári Jobbágy-é vagy Muszka? azonnal el-fogják katonának; de kevésre mehetnek a' viszsa vonások miatt még eddig. *Kamnitz Podoltzkiba* tsak 2 Regementek fekülznek, mint békesség' idején. — „A' Muszka Tábor meg-indúlt a' Duna-felé; a' mi Népünk-is egészzen ki-mozdúlt; de még egy sem vesztette-el fejét az útan. — *Fok-sán* Várolsa mellett kemény Sántzban lesködnek a' Törökök, de mennyin légyenek ki-tanúlni nem lehet. A' jobbatska számlálók 20-ezerre vetik; de valóban sokkal többen vagynak. — „Bender alatt még semmi sem eshetett; mivel a' Muszkák segittséget várni kéntelenittetnek. — „Az *Izmaelben* lévő Basának feje vétettetett azért, hogy *Chotzimnak* segittséget nem küldött vala. — „Minden Görög Klástramok és Templomok meg-fosztottak egész Török Birodalom alatt az aranyból és ezüftből álló ékeségektől — mindazáltal olly fel-tétel alatt, hogy ha a' Török Tsászár gyözedelmes lészzen, mindenek két-

kétszeresen adassanak-vizsza. — „Már most a' Keresztényeket-is bé-vefzi a' Porta katonának; sőt kihirdettette, hogy minden, valaki katonának állánd naponként 30 kr. fizetést vészen; azonban ha életben marad, a' háború végével meg-nemesíttetik. — „A' Konstantzinápolyi fegyveres-ház megnyitott, valakinek jó fegyvere nintsen, ingyen osztatik azoknak fegyver a' mi-némü kívántatik. — Eljszerentséfen s. t. “

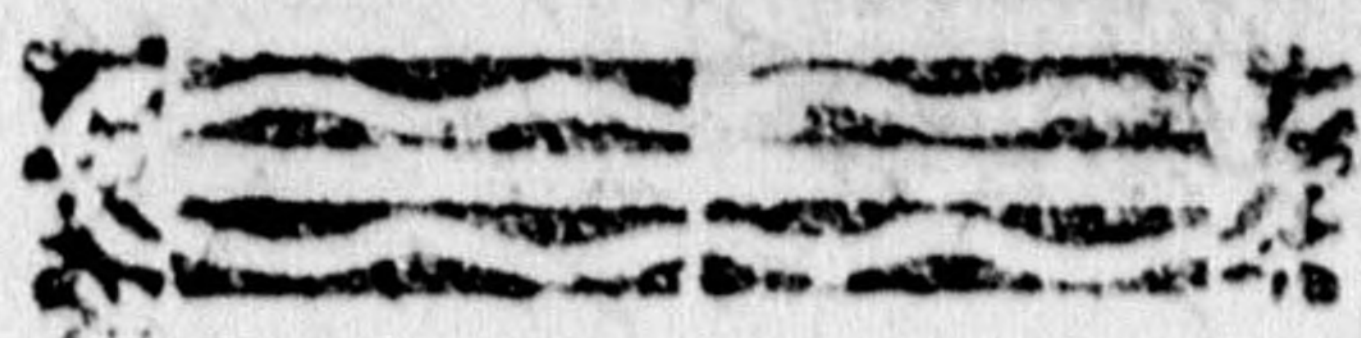
Loptuk szóról szóra. — Még némúlnak egyszer, re mind azok a' hírek, mellyek a' hadakozó felekezeteknek nagy hadi-készületeik között, a' békeségnek reménységével tápláltak; ha igaz az, hogy a' Konstantzinápolyból jött utolsó Kurir a' Portának válaszáat hozta a' harmadik szerződésre; melly válasz-szerint a' fényes Török Udvar egy arasznyi földet sem akar oda engedni, sem pedig a' hadiköltségeket vizsza fizetni, hanem el-tökélt szándékkal folytatni a' hadat. Még egyszer tehát a' tsata-piatzra kifognak kelni a' hadakozó felekezetek, és fegyver által fogják meg - választani, ki legyen végtére a' nyertes. Utoljára-is, ha segít az Isten, a' leszzen a' vége, hogy a' fényen szólló fényes Porta lassú hangon fog beszélni, és olly békességre állani, a' millyent a' győzők eleibe irándanak. Azonban pedig gyors készületekkel és erős haddal indulnak egymás ellen az ellenkező felek. A' Török birodalomnak minden Templomaiban ezen imádság mondattatik-el mindennap a' Nép előtt, a' kikben ez-által még inkább fel-gerjed a' Keresztények ellen való gyűlölség. „Mindeneknek Istene, Iste-

ni *Máhomet* Proféta! adj bátor szívet, hogy ne-féljünk a' Keresztényektől. Nem hisznek te-benned, és nem érdemlik-meg segítségedet. Egymást marják mint az ebek. Te akartad, hogy mind erővel, mind hatalommal fellyül haladjuk őket. Erősítsed a' te győzhetetlen hadaidat, és adj nekik erőt a' tufakodásra. Oh! hadd legyenek a' veszett Népek kutyákká, a' kik egymást agyon marják. Adjad nekünk kezeinkbe, hogy te-néked, hatalmas Proféta, fel-áldozzuk azokat, és Oltáridot fejeikkel fel-ékesítsük, és vérekkel Sz. házadat füstölhessük. Az ő jajgatások, innepi musika-szó legyen az áldozatnál. Küldjél szélvész-tartományjaikba, a' melly őket le-döltse! fujjal port az ő szemeikbe, hogy ne-láthassanak minket, és vefsél lángot fejekre. Emészted-meg őket haragodban, törd-el tsontjaikat, és szárazd-ki bűdös véreket, mert meg-utálják áldozatodat, és olly Istenjeik vagynak, a' kiket magok nem esmérnek. Szent Proféta! tedd őket mind boldokká, hogy a' földnek tsúfja legyenek, és siettesd végső romlásokat; annakutánna fog tündöklenni a' Te Országod, és mi mind öröké hálá-adó énekeket fogunk te-néked énekelni. — *Lalsam! Mahumed Uram.*

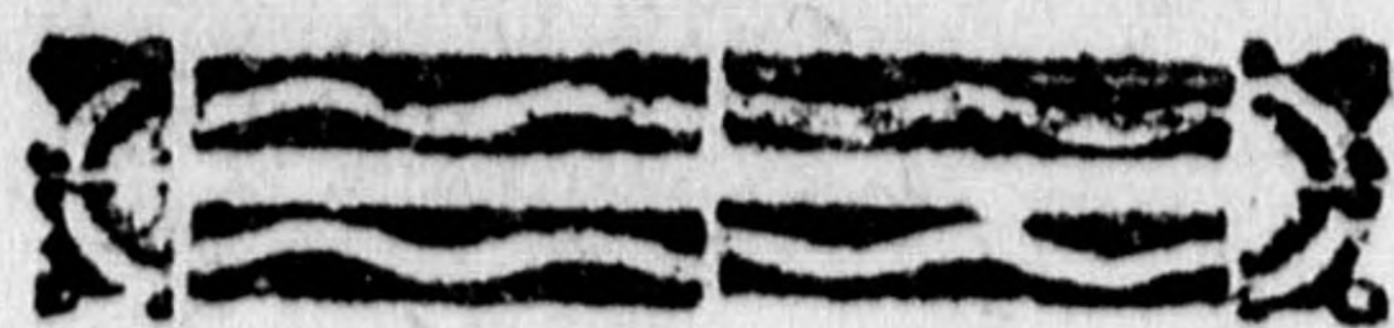
Utolsó jegyzések.

A' múlt Kedden magához hivatá ő Felsége F. M. G. *Hadikot*, H. *Kaunitz* és *Laudon*-is ott valának, és az a' hire, hogy G. *Hadik* a' leg-nagyobb siettséggel fogna ma meg-indúlni. — Bétsben a' békeségről és a' fegyver-nyugvásról álmadoznak, 's Zemlinből nekünk azt írják, hogy a' Török tellyes igyekezettel által akar rontani: azt beszélik, hogy a' Prusz-

Pruszisztól semmit nem lehetne félnünk, 's tegnap előtt-is 12 fontos gollyóbisú - ágyukkal valának egy-néhány szekerek a' *Leopold* Városban meg-rakodva. — Azt olvassuk a' *Pesti Mercuriusban*, hogy az Oroszok *Benderrel* minden órán készen lesznek; már is köfalait szinte le - rontották, 's a' mi Tudósítónk eskülzik, hogy még körül sem vétetett oszrommal.

Egy kedves meg - tsalattatás: — Az *Aostai* Hertzeg, ki Májlámban fő Hertzeg *Ferdinándnak* egyik Leányát vészi, nem régiben, a' Hertzegnek jelen nem létében, el-mégyen a' maga még soha sem látott Mátkájának titkon való meg-nézésére. Vagy két Gavallérjait maga - mellé vévén, fel-öltöznek Frantzia-orzági drága ékességeket áruló Kalmárok-nak, és Májlámba mennek a' *Residentziába*. A' Hertzeg Kis-aszfzony hivatja őket, rendre nézi a' drága köves ékességeket, és a' többi között egy szörnyü drága köves ékességet alkudozni kezd, és kéri őket, hogy hagynák a' kezénél addig, míg édes Attya a' Hertzeg haza érkeznék, ígérte, hogy akkorra bizonyosan ki-fogná fizetni. Ezek semmit örömelebb nem tselekedtenek, pedig hogy a' drága ékesség a' Hertzeg Kis - aszfzony kezébe eshetet. Meg-érkezik a' Hertzeg-is nem sokára, mutatja a' Hertzeg Kis-aszfzony a' drágaságot, és maga a' Hertzeg-is tsudálkozik vala azon drágaságnak különös ékességén; küld mindjárt a' Kalmárok után a' Vendég-fogadóba; de hát az ifjú Kalmár, a' Vendég-fogadós' izenete - szerint már *Thurin*-felé el-útozott vala. Ekkor veszik észre az Udvarnál ezen kedves tsalárdságot, mely ki-mondhatatlan örömet okoz.

Posony 14-dik Aprilis.

ALAGYA.

Mellyben T. *Német Ignáztz'* Posonyi Seminárium.
ban lévő Szambatheli Megyebéli Kis-Papnak,
Szambathelen 29-dik Mártz. 1789-dik esztendő.
ben esett idő előtt való meg-halálózása gyá-
szoltatik.

*Oh Keserü dolog! Ignáztzom holt híredet írják
'S tégedet olly idején föld' hideg öble fogad? *)*

Bút osztó Párkák nem félvén markos erődtől
Illy szaporán fogtak durva Kaszájak alá.
A' gondos szántó tsak hufszor látta vetését,
Hogy vidám Napnak fénye fejedre sütött.
A' Szöllő-mives-is tsak tizszer szedte gyümöltsit,
Hogy téged szerelem lántza ragasztta velem.
Mit lehet a' korosabb', vagy más nyavalyákra ve-
tettnek

Várni, ha illy fiatal méрге halálnak emésztt
Gyenge dalom! siralomba merülj, 's illy szókra fa-
kasztván

Nyelvedet: *Ignáztzod* Sirba le-szálla, zokogj.
És ki ne sirna, midön téged közölebbre tekintvén
Láttya, halál melly jót zár Temetőbe veled.
A' Haza veszt benned, mellynek míg gyenge ko-
rodtól

Fogva reményt olly sok jókra halálig adál.
A' nemes indulat köz-jónak Kertibe oltott.

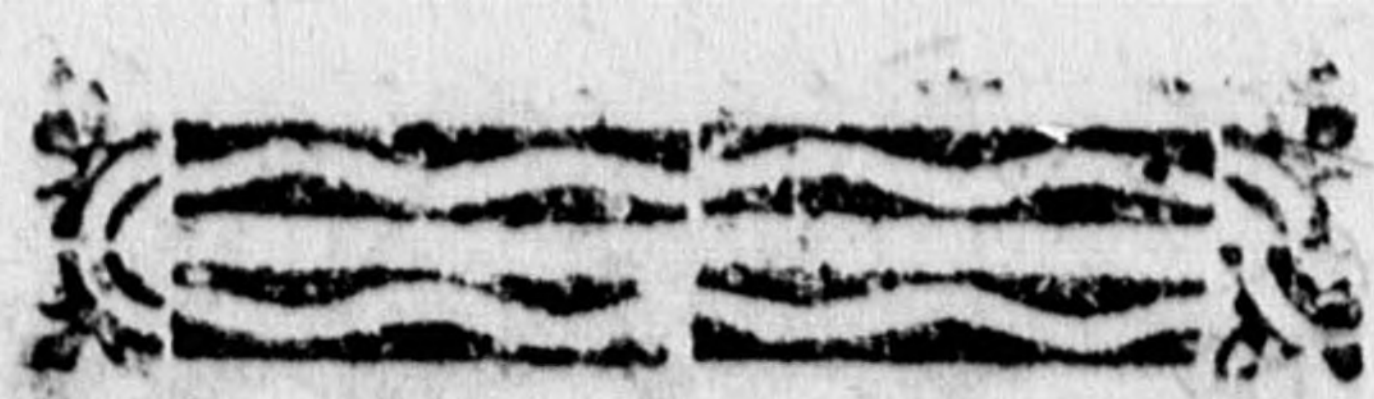
A'

*) R. Elegy. Vers. I. Könyv VI. Alagy.

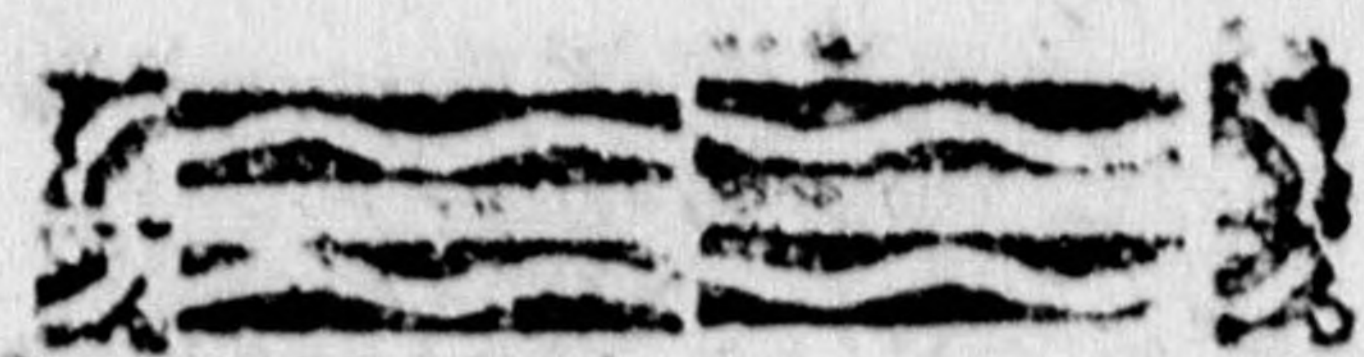

A' gond hogy foganodj fris vizet önte reád.
Nölendőséget nyújtott szorgalmatos elméd
Dolga, kinek nagy nap sem vala sokszor elig:
Szorgalom a' ki-keelő bogos ágokat üzte továbbra
Annyira, hogy lehetett verni alatta lakást
Drága Barátidnak, kik utánnod halni sahajtnak,
A' bölts szóllásod szép mulattsága vala.
Régi Magyar szívesség bőven tzifrázta személyed':
Kép mutatással azért nem vala semmi közed.
A' kit ezer búknak présült vadsága, te nálod
Lelte veszett kedvét, lelte homálya fenét
Irigyelette tehát élted', bár gyenge virágnak,
Szent jámborságnak mennyköve: vakli halál.
Károsak a' *Múzsák*, mellyek Seregekbe fogadtak,
'S lantjokat andaladó lantolatokra veréd,
Oly gyönyörű nem vólt páztorkori lipja szeren-
tsésbb'

Pánnak, sem pedig az, kit vere *Vénus* ötse.
Olyan eszes hangzat nem vólt a' Pindusi dombon,
Sem hol szive felét *Ekho* siratta vala
Mind ezek *Ignátzom!* veled egy temetőbe merültek
Mind ezek. O Nyelvünk díszei! ritka Nevek!
Rijatok Oh! tí-is *Fébusnak* magzati! hát tsak
Illy keveset kellett hajtani Kintstek után?
Irgalom, és Kegyesség minden társoknak arányok
A' buzgó szeretet szép segedelmet okoz.
Szüz *Flórá*t soha sem láttam szaggatni virágit,
Mellyeket ő plántált, 's a' puha marka kapált.
Szép éres idejét kegyesen meg-várjja, 's örömmel
Gyöngy keze munkáját gyöngy kebelébe teszi.
Ti pedig egy kézzel magasán fel-emeltétek ötet,
Má-

Másikkal meritek Sirba tafzítani alá:
 Gyenge virágtoknak, mellynek bimbója kí-feslé!
 Vágni-ki illy szaporán nem gonolzsag-é tövét?
 Artotok én nékem; magatoknak-is artotok ezzel.
 Vajki nehéz annál lakni, ki ölni szokott:
 Nékem-is — Oh szomorú Sír! hát tsak ez illyen —
 E' rövid életnek bírtoka bérrel adós?
 Életnek — mellyben savanyúság gözze ki-tódúl,
 'S holmi tsekély örömét rusnya fogával öli.
 Melyben búslakodás égnek fölhözteti bóltját,
 'S ügye-fogyottoknak nyújtnak ezernyi bajat.
 Bú bánót, szomorú habzás vetekedve fel-álnak:
 Arva jejük röskad süllyos igájak alatt:
 Gyüleletes rágás, sők száz hebehurgya beszédek.
 Aggodalom, gyötrés, büszke dagálllyal edgvütt
 Gaz nyelvekbe szorúlt fetsegés mák-szemnyi hibákat
 Szegdeli mind addig még Teve nagyra viszi:
 A' jó tetteket-is kormozni szakáfa hatalmoz,
 A' meg-szóllásnak tér uradalma vagyon.
 Illy tsata közt méltán keserüvé válik az éltünk.
 Nintsen öröm, ha van-is, mind tsupa ürmes öröm:
 Ignátz! Oh gyönyörű nevezet! Oh drága Barátom!
 Oh egyedül eddig vólt örömemnek oka!
 Már nem vagy ki valál, már nihts mit félned e-
 zektől:
 Szélvész habjaitól meg-szabadita halál.
 Hát minek-is sírnál, hogy munkád' drága gyümölsit
 Fűviben a' Klótó mord keze fojtja vala?
 Mért gyötrethetnék szived, hogy jobb' Haza' vára'
 Vig Lelkek közepett Szent Palatája fogad?
 Vajmi derék dolgod vagyon ott, hát el-se butszóm
 Tőled, tsak légy ott, már megyek én-is oda.

Koporsója' irása:

Ifjúságomnak
 Szebb' virágomnak
 Ide zárotnak
 Földbe ásoznak
 Gyöngyei:

Ládd, Néző! szükség,
 Hogy múljon épség.
 Reád egészség
 Szálljon békeféség
 Hamvamra.
Német Ignácz.

Egy más, ugyan innen.

Egy Hazáját nagy reménységgel biztató Nagysá-
 gos születésnek Sz. *Györgyi Horváth Antalnak*,
 midőn a' véle született *Mársnak* tüzeitől gerjesz-
 tetvén békes *Minervának* födelét tábori Sátorok-
 kal fel-váltván, Hertz. *Ferdinánd* Regementjében
 Zászló-tartói ranggal ajándékoztatnék egy ötlet
 igazán szerető Barátjától ajánlott szivefség.

Tsak igaz, hogy Magyar a' *Márs*züleménye,
 Rabló *Bellónának* edgyetlen reménye.

Buzog a' vér benne. Szívének Nagysága
 Mindent fölül hallad Vitéz bátorsága.

Atyai julsának ez leg-igazbb részze,
 Hazájának Kinise, 's Nevének fő dísze.
 Nézd tsak az Ifjúnak Nemes indulatját,
Laurus nyerésére törő akaratját.

Nem vala szüksége olly kemény életre,
 Agyú ropogásra, 's ezer veszélyekre.
 Tudományok házát békeféségben járta,
 Pennáját forgatván nagy alztalát várta.
 A' mi több ideje vala tárfaságban,
 Tölté ártatlanúl Uri mulattságban.
 Tellyes életében ő nem szükölkedett,

Semmi-némű bajjal soha nem küzködött.
 Ez nem tetszet néki — Karddal álmodozott,
 Vitézeknek társa lenni kívánkozott:
 A' véle született *Laurus* kívánsága,
 Hazájához való Nemes buzgósága.
 Erösb' életének első zsenéjében
 Hellyhezette ötet *Bellona* keblében.
 Istenem! nagy szivét vezesd Szerentsére,
 Lehelsen Hazánknak nagy ditsőségére.
 Tartsd meg örömére Nagyságos Atyának.
 Édesded magzatját Szerelmes Annyának:
 Ti életet szabó irgalmatlan Párkák,
 Vérünknek ontóji Ti kegyetlen Agák.
 Tőle mind agártól nyúlak ijedjete,
 'S Kardjától viadal' mezein düljete.
 — Ugy leszfz — van reménység; mert Magyar Nem-
 zettség;
 Az ő szive tsupán egy okos merészség:
 Az a' buzgó vére, melly ötet le-vitte,
 A' *Márs* Táborának hív tagjává tette,
 Az téfz néki *laurust* érdemes fejére.
 Fent tartván a' Nevét jövendő időre:
 Vajha! ha meg-lajha Magyarok vólnának,
 Példájára lenni Nagyok akarnának.

Ezen Verseknek Szerzője T. T. *Tsergits Simón*
 Úr a' Pos. Sem. 4 eszt, Nevendék Pap: